

Lực Lượng Bình Xuyên

Ba Dương

Bình Xuyên chào đời khi Nhật đầu hàng. Thủ lĩnh của Bình Xuyên là Dương Văn Dương tự Ba Dương. Ba Dương là một người giàu có. Chủ nhân hai nhà máy xay lúa và một nhà máy dệt bao bố tại Chợ Lớn. Ba Dương có học chữ Nho. Nhà nho nhỏ con, khăn đóng áo dài lại là người võ nghệ cao cường. Ba Dương dạy võ tại bến đò cầu Rạch Đĩa, làng Tân Quy. Vì quen biết nhiều với giới thương thuyền qua lại trên sông, có khi ở quán nhậu tại bến đò, Ba Dương nghe có người buồn rầu than thở bị cướp sạch trắng tay, nên động lòng nghĩa hiệp gia nhập giới giang hồ bằng nghề tài tử đi tìm lại tài sản của các khổ chủ bị đánh cướp trên sông (nghề này nghịch với nghề bảo tiêu là bảo vệ hàng hóa đừng để bị đánh cướp).

Sáu Cường đá lồi đài tại Chợ Lớn, lãnh chức võ sĩ vô địch Nam kỳ xin đấu thử tài Ba Dương. Sáu Cường cởi áo ra chuyển gòng khoe ngực bị Ba Dương vẫn mặc khăn đóng áo dài hạ dễ dàng. Ba Dương thường liên lạc với nhóm quốc gia nhiệt tình 'chỉ biết đánh Tây' như BS Hồ Vĩnh Ký, Lâm Ngọc Đường hay nhóm đệ Tứ quốc tế như Nguyễn Văn Sứ. Ba Dương là người có thiên bẩm lãnh đạo, tập hợp được cả chục ngàn chiến sĩ Bình Xuyên trong 7 Chi đội 2, 3, 4, 7, 9, 21 và 25. Bảy chi đội gọi chung là Liên khu Bình Xuyên. Ba Dương là người rất có uy tín. Hắc bạch giang hồ đều nể trọng. Ba Dương là người công khai chống Pháp, đánh trận luôn luôn dũng cảm đi đầu và lập nhiều chiến công, trong lúc đó lực lượng do Việt Minh chỉ huy hể nghe Pháp tới là bỏ chạy. **Ba Dương vì uy tín về vang mà lại không chịu vào đảng nên trở thành mục tiêu mà CS cần thanh toán.**

Nguyễn Bình mua chuộc đàn em Bình Xuyên là Henri Từ, giao cho y nhiệm vụ ám toán Ba Dương. Sau này Nguyễn Bình giết Henri Từ để bịt miệng. Đầu năm 1946, bộ đội của Ba Dương theo sông Saigon rút xuống rừng Sác, đóng tại Phước Thọ, Phước An, Long Thành. Để tạo cho mình ưu thế, Bình yêu cầu Ba Dương liên kết với hán bằng cách phong cho Ba Dương làm Khu bộ phó. Điều này có nghĩa là kể từ khi nhậm chức khu bộ phó, Ba Dương phải dưới quyền của Bình, nhận lệnh của Bình. Mầm mống khai trừ Ba Dương đã được Bình và Ba Duẩn sắp xếp trước. Vì là Khu phó, Ba Dương bị Nguyễn Bình điều động về tiếp cứu cù lao An Hóa tại Bình Đại đang bị Jean Léon Leroy bao vây càn quét. Jean Léon Leroy là một người Tây lai sanh tại Bình Đại, lúc đó đang làm quận trưởng tại Bình Đại. Leroy tự tuyển người theo đạo Thiên Chúa vùng Bến Tre lập một đạo quân 'Bảo vệ đạo Thiên Chúa' nhưng thực chất là một phụ lực quân cho quân đội Pháp. Lúc đầu chỉ có một hay hai đại đội, nhưng sau này Leroy thành Tỉnh trưởng Bến Tre thì số quân Thiên Chúa Giáo lên đến 5 ngàn người, do đó mà Tướng De Latour mới gán lon Đại Tá cho Leroy....

Trong chuyến đi này, bộ đội Ba Dương được Nguyễn Bình cho lồng vào mấy chánh trị viên như Từ Văn Ri (Henri Từ) và Nguyễn Văn Tư tức Tư Ca rê. Khi tới Gò Công, Ba Dương lập một thành tích lớn, là thu phục được một số bộ đội võ trang địa phương do Hai Lung chỉ huy. Khi nghe tiếng Ba Dương tới, họ tự động đưa quân lính tới xin hợp tác, từ đó quân đội Ba Dương có thêm một lực lượng quân sự non 200 người, võ trang đầy đủ... Tới vùng Ba Châu (Châu Phú, Châu Hóa, Châu Bình) Ba Dương mở cuộc họp với các cấp chỉ huy quân sự tại đây gồm có Trương Văn Giàu, chỉ huy Cộng hòa vệ binh, cựu sinh viên y khoa Bùi Sĩ Hùng, sau làm phó cho bộ đội ông Cống và Hai Lung. Thành linh có tin cấp báo Jean Léon Leroy đang phối hợp với Pháp bao vây. Ba Dương rút theo sông Ba Lai đóng ở Châu Phú vừa chỉ huy bắn trả vừa núp xoay theo cây rơm để tránh làn đạn máy bay. Trong khi hai chiếc máy bay Spitfire của Pháp sà xuống bắn mấy loạt đạn, thì một loạt tiểu liên khác bắn vén ót Ba Dương, khiến ông ngã quỵ bên cây rơm. Đồng đội chạy đến tiếp cứu thì Ba Dương chỉ thều thào được mấy tiếng rồi ngoẻo đầu ngang một bên, nhắm mắt. Khi xét kỹ vết thương, anh em thân tín trong bộ đội Ba Dương quả quyết rằng vết đạn này từ phía dưới bắn lên, và Ba Dương bị thanh toán vì vết đạn ăn từ phía dưới lên, trở ra đầu' (Hứa Hoàn, Tr. 86).

Việt Minh giả đò thương tiếc. Hồ Chí Minh truy phong Ba Dương làm Thiếu Tướng. Ông Diệm sau này vì đánh Bình Xuyên nên khó mở miệng nói một lời tốt nào với người Thủ lĩnh sáng lập Bình Xuyên.

Thông thường, nhiều người nghèo, nhờ ăn cướp ăn giựt mà giàu. Trong đời, làm gì có người dư tiền dư bạc mà liều mạng đi 'ăn cướp' để chịu chết? Hiên ngang nổi gót chân của Trương Công Định, Ba Dương thật ra là một người yêu nước nồng nàn, một anh hùng dân tộc không tỳ vết. Sau khi Ba Dương mất, Nguyễn Bình đưa

người em cùng cha khác mẹ của Ba Dương là Dương Văn Hà, tự là Năm Hà lên thay vì biết Năm Hà là người nhu nhược, dễ sai khiến. Cánh Năm Hà gồm có các chi đội 2 và 3 ngã theo Việt Minh.

Mười Trí

Huỳnh Văn Trí tự Mười Trí là nhân vật số hai của lực lượng Bình Xuyên. Mười Trí chỉ học đến lớp ba trường làng nhưng trong số mười lãnh tụ Bình Xuyên, Mười Trí là người mưu trí và có đức độ nhất. Khi biết Đại ca Ba Dương bị Nguyễn Bình hạ độc thủ, Mười Trí rất căm hận Việt Minh và luôn luôn đề phòng.

Mười Trí là tín đồ đạo Cao Đài. Trong bộ tham mưu Mười Trí còn có Vũ Tam Anh là nhà cách mạng có nhiều kinh nghiệm, được các người quốc gia vị nể, đảm trách vấn đề chánh trị, còn có 'ông phán râu kẽm' đảm trách văn thư. Nguyễn Bình mua chuộc Sáu Section (Xéch Xông) là một đàn em của Mười Trí với giá 20 ngàn đồng để gài bắt Bùi Hữu Phiệt. Sáu Xéch Xông khai thật với đàn anh. Mười Trí tương kế tựu kế, hợp với Bùi Hữu Phiệt, Phạm Hữu Đức và Trịnh Minh Thế dụ Nguyễn Bình vô bẫy phục kích. Nguyễn Bình bị bắn nhiều viên đạn, bốn viên vào bụng là nặng nhất. Xạ thủ yên chí Nguyễn Bình chết rồi nên không bắn nữa. Không dè sau đó Nguyễn Bình được BS Nguyễn Văn Hưởng cứu sống lại.

Nhưng vợ chồng Mười Trí có đứa con trai đầu lòng mà họ rất thương yêu. Đó là đại đội trưởng Ly. Không biết Ly là tên thật hay tên theo chức vụ vì Bình Xuyên đặt chức vụ theo thứ tự: Long, Ly, Quy, Phượng. Đại đội trưởng Ly bị Nguyễn Bình 'mượn' làm con tin nên Mười Trí đành bó tay không làm gì được. Mười Trí sau khi bị Nguyễn Bình tước binh quyền đem vợ về miền Tây ở, có đùm bọc đùm vợ con của Bảy Viễn về chung vì khi Bảy Viễn gấp rút kéo quân về thành, không kịp đem vợ con theo. Sau này, Mười Trí tập kết ra Bắc và khi về Nam chết ở chiến trường Cambốt.

Lê Văn Viễn

Khi nghe nói tới Bình Xuyên thì người ta thường nghĩ tới Bảy Viễn và đám 'ăn cướp'. Thật ra, Bảy Viễn chỉ là người thứ ba trong một nhóm giang hồ (Mười Trí chỉ huy chi đội 4, Bảy Viễn chỉ huy chi đội 9, Tư Hoành chỉ huy chi đội 21, Tư Ty chỉ huy chi đội 25, hai cha con ông Tám Mạnh và rể Hai Vĩnh chỉ đội 7, Mười Lực chỉ đội 3, Năm Chặng chỉ đội 2, Bảy Môn, Tư Huỳnh . . . (một chi đội lúc bấy giờ là một trung đoàn). Bảy Viễn chỉ học hết lớp ba trường làng, sau này học võ nghệ với một Sãi Cả Miên. Để có tiền xài, Bảy Viễn có đi ăn cướp, nhưng không ăn cướp nhà thường dân mà ăn cướp trại mộc ở Bình Triệu, cướp sở cao su Dầu Tiếng hay lúc cần tiền thành lập quân đội thì bắt cóc công tử Bạc Liêu, rồi đòi Hội Đồng Trạch trả cả triệu bạc. Khi Hội Đồng Trạch hiểu lý do, Hội Đồng Trạch vui vẻ trả tiền chuộc con và công tử Bạc Liêu không hề có bị đánh đập gì. Lúc bấy giờ, dân chúng còn xài đồng xu, tám giấy bạc 100 đồng có hình bộ lư. Nhà nào có một 'bộ lư' là kể như khá giả. Mà một triệu đồng là tới 10 ngàn tám bộ lư lận, đủ mua một ngàn cây súng và nuôi một ngàn quân. Nguồn gốc tài chánh của quân đội Bình Xuyên không phải từ Pháp hay Mỹ. Bảy Viễn không có xin ngoại bang nào một xu nào hết. Và tiền cướp được có giúp cho dân làng Bình Xuyên mua đất để lập nghiệp. Dân cư ở đây rất nghèo, không có ruộng đất để cày cấy. Họ sống bằng nghề chần vịt hay cấy mướn (làng này ở phía Nam Chợ lớn, nằm giữa sông Saigon và sông Soài Rệp)

Tháng 6 năm 1948, Bình Xuyên bị Việt Minh trở mặt đánh úp. Trước đây, năm 1946, Bảy Viễn được Nguyễn Bình phong chức Khu phó Khu 7, nhưng chưa đi nhậm chức. Tháng 6 năm 1948, Nguyễn Bình lại thăng Bảy Viễn lên chức Khu Trưởng Khu 7 và mời Bảy Viễn vô Đồng Tháp để nhậm chức. **Bảy Viễn biết Nguyễn Bình âm mưu giết mình nhưng vẫn đi.** Ngày 20-5-1948, Bảy Viễn rời Rừng Sát đem theo 200 lính thiện chiến thuộc Bộ Đội An Điền. Ngày 25-5-1948, Bảy Viễn nhận chức Khu Trưởng Khu 7. Đang ở Đồng Tháp, ngày 29 tháng 5, Bảy Viễn được tin thủ hạ ở Đông Soài Rệp bị Việt Minh tước vũ khí. Bảy Viễn tức tốc quay về. Ngày 10-6 Bảy Viễn về đến Bình Hòa thì được tin trọn khu Bình Xuyên đã bị Việt Minh chiếm. Bảy Viễn không có con đường nào khác hơn là liên lạc với Pháp xin về thành.

Tướng Việt Minh Huỳnh Văn Nghệ lúc bấy giờ là Khu trưởng Khu 8. Nguyễn Bình biết Huỳnh Văn Nghệ là bạn thân của Bảy Viễn nên trước đây giao cho Huỳnh Văn Nghệ nhiệm vụ mời Bảy Viễn vào Đồng Tháp. Bây giờ Bảy Viễn đang lui binh thì Huỳnh Văn Nghệ lại cho quân của khu 8 truy kích Bảy Viễn. Nhưng khi đến lãnh thổ của Mười Trí thì quân của khu 8 bị chặn lại. Mười Trí ra nghiêm lệnh không cho quân truy kích vào địa phận của mình. Ai vào thì cứ bắn, không cần có lệnh nữa.

Sắp xếp xong, Mười Trí tiếp đãi Bảy Viễn một ngày một đêm. Khác với các đảng viên cộng sản như Bảy Trán, Tám Nghệ vì chỉ biết tuân đảng lệnh nên bắt buộc phải bỏ nhân tính, không thể sống theo đạo lý giang hồ, Mười Trí và Bảy Viễn đã từng ăn cơm tù chung và lập kế vượt Côn Đảo chung, nên có nhiều tâm sự nói với nhau. Hôm sau, đích thân Mười Trí tiễn đưa Bảy Viễn ra khỏi địa phận của mình.

Ngày 13-6-1948, Bảy Viễn kéo 3 tiểu đoàn về thành và được gán lon Đại Tá. Quân Bình Xuyên được chánh thức thừa nhận là quân đội bổ túc của chánh quyền của cựu Hoàng Bảo Đại, được phát lương hằng tháng. Sau đó, Bảy Viễn trúng thầu khu giải trí Đại Thế Giới nên có tiền xây cất Tổng Hành Dinh và từ chối lương của Pháp, tự mình trả lương cho lính của mình. Lúc cao điểm, lực lượng Bình Xuyên có 20.000 quân. Có lúc quân đội Bình Xuyên chịu trách nhiệm an ninh con đường Saigon – Vũng Tàu dài 100 cây số và đường thủy Saigon - Rừng Sát. Nơi nào có Bình Xuyên thì Việt Minh không dám lại gần. Nói về kinh nghiệm chiến trường thì lực lượng Bình Xuyên lúc đó là **lực lượng thiện chiến nhất nhờ có ba năm chiến đấu chống Pháp.**

Người ta thường chê bai Bảy Viễn hai điểm: một là học dốt, hai là làm tiền dơ bẩn. Về học lực, Bảy Viễn và Vua Quang Trung bằng nhau. So với Hoàng đế sáng lập 270 năm triều đại nhà Minh, Bảy Viễn học hơn Chu Nguyên Chương một lớp. Về chuyện tiền bạc thì cách kiếm tiền của Bảy Viễn sạch và oai phong hơn cách của Ngô Đình Cần.

Trong thời loạn lạc, Bảy Viễn có làm hai việc hiển hách mà giới giang hồ phải nể và Bảy Viễn có thể tự hào với hậu thế. Trước năm 1948, lúc còn hợp tác với Việt Minh, Việt Minh có đưa cho Bảy Viễn một danh sách các nhà trí thức quốc gia mà CS kết án tử hình và ban lệnh cho Bảy Viễn thi hành. Ai cũng biết cãi lệnh của CS là chết. Bảy Viễn nhận lệnh nhưng không hèn nhát thi hành lại ngang nhiên thông báo cho họ trốn, và những người bị bắt rồi thì thăm vấn vài câu bá láp rồi ra lệnh thả ra. **Tay của ‘thảo khấu’ Bảy Viễn vì lăn đựa nên có dính sinh chứ không có dính máu các nhà ái quốc VN như bàn tay của Hồ Chí Minh** hay của Ngô Đình Diệm. Khi bị Nguyễn Bình mời vô Đồng tháp để nhận chức Khu trưởng khu 7, ai cũng biết Nguyễn Bình gài bẫy để giết nhưng mặc dầu các cố vấn (Lâm Ngọc Đường) kịch liệt phản đối, Bảy Viễn vẫn hiên ngang đi vào chỗ chết và tả xông hữu đột đi ra.